



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 2014/2016**  
**24.11.2016. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер-Поповић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца-противтуженог АА из ..., са боравиштем у ..., ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., коју заступа у ревизијском поступку пуномоћник Марија Ковачевић, адвокат из ..., ради одлучивања о вршењу родитељског права и издржавању малолетног детета, одлучујући о ревизији тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 бр. 432/16 од 21.07.2016.године, у седници већа одржаној дана 24.11.2016.године, донео је

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ** као неоснована ревизија тужене-противтужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 бр. 432/16 од 21.07.2016.године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Сомбору П2 бр. 95/16 од 25.04.2016.године, делимично усвојен тужбени захтев, док је у целости одбијен противтужбени захтев, те је одлучено да ће над малолетном ћерком парничних странака АА рођеном ... године родитељско право убудуће вршити тужилац-противтужени, отац, АА, уз утврђење да је место пребивалишта малолетног детета пребивалиште оца на адреси у ..., ул. ... бр. ... Истом пресудом тужена-противтужиља обавезана је да на име свог дела доприноса у издржавању малолетне ћерке учествује новчаним износом у висини од 5.000,00 динара месечно, коју обавезу има да плаћа почев од 25.05.2015.године као дана подношења тужбе па убудуће, док за то постоје законски услови уплатом на текући рачун оца малолетног детета. Део захтева тужиоца-противтуженог преко досуђеног износа доприноса од 5.000,00 динара месечно до траженог износа у висини од 100 евра у динарској противвредности одбијен је као неоснован. Противтужбени захтев да се тужена-противтужиља одреди за родитеља који ће самостално вршити родитељско право над малолетним дететом одбијен је као неоснован, као и захтев за обавезивање тужиоца-противтуженог да у издржавању малолетног детета учествује новчаним износом од 300 евра месечно у динарској противвредности. Парничне странке су обавезане да на име трошкова парничног поступка у висини трошкова вештачења уплате у корист буџета Републике Србије новчани износ од 24.000,00 динара и то

на рачун Основног суда у Сомбору. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 бр. 432/16 од 21.07.2016.године, одбијене су жалбе парничних странака као неосноване и потврђена је првостепена пресуда Основног суда у Сомбору.

Против другостепене пресуде благовремену и дозвољену ревизију изјавила је тужена-противтужиља, због битних повреда одредаба парничног поступка, непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама порписаним одредбом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) и одлучио да ревизија тужене-противтужиље није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности, а ревидент се конкретно не позива на законски основ на коме заснива тврдњу о учињеним битним повредама у поступку доношења побијане пресуде.

Према утврђеним чињеницама делимичном пресудом првостепеног суда од 06.08.2015.године разведен је брак парничних странака закључен .... године у ... у коме је рођена ....године малолетна ћерка парничних странака АА. У току трајања брака парничне странке су са малолетном ћерком и ћерком тужене-противтужиље из претходног брака живе у ... у улици ... број .... Тужилац-противтужени је радним данима радио и боравио у ..., а викендом се враћао у ... и боравио у породичном домаћинству. Након развода брака пребивалиште парничних странака и деце остало је непромењено, а тужилац-противтужени и даље радним данима борави у ..., а слободним викендом у ... и борави у наведеној кући. Малолетна ћерка парничних странака похађа средњу ... школу у ..., здраво је дете, правилног психофизичког развоја и сама је изразила жељу да буде поверена оцу на вршење родитељског права, јер више брине о њој него мајка, која често није код куће. Доста је самостална да води бригу о себи, а помаже јој и бака по мајци, као и старија сестра по мајци која је пунолетна. Садашње потребе малолетне В су око 24.000,00 динара које претежно финансира отац, док јој тужена-противтужиља купује нешто ствари и намирнице за кућу. Тужилац-противтужени месечно зарађује око 500 до 550 евра, у Осјеку има гарсоњеру у којој станује и отплаћује месечном ратом од 95 евра, а тужена-противтужиља је незапослена, зарађује обављањем повремених послова месечно до 100 евра, корисник је пензије, имовине на свом измену нема. Тужена-противтужиља има трошкове око куће у којој станују око 6-7.000,00 динара, као и за трошкове огрева, док тужилац-противтужени плаћа фиксни телефон и мобилни телефон малолетног детета.

Имајући у виду изричиту жељу детета да буде поверено на самостално вршење родитељског права оцу, преко Центра за социјални рад и налаза и мишљења специјалисте медицинске психологије, утврђено је да су оба родитеља мотивисана за вршење родитељског права, али је на основу психолошке процене

оба родитеља и чињенице да тужена-противтужиља након покушаја суицида није обавила контролу након изласка из болнице, процењено је да нема препреке да отац врши родитељско право.

Код овако утврђених чињеница, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су руководећи се најбољим интересима малолетног детета одлучили да тужилац-противтужени самостално врши родитељско право над малолетним дететом парничних странака, а да тужена-противтужиља доприноси издржавању малолетног детета износом од 5.000,00 динара месечно.

Чланом 77. став 3. Породичног закона прописано је да један родитељ сам врши родитељско право на основу одлуке суда када родитељи не воде заједнички живот, а нису закључили споразум о вршењу родитељског права. Одлука о самосталном вршењу родитељског права једног родитеља може се променити уколико се промене околности и прилике на којима је та одлука заснована. При одлучивању суд је дужан да води рачуна о најбољем интересу детета у смислу члана 6. став 1. и члана 266. став 1. Породичног закона.

Неоснован је ревизијски навод да је побијаном пресудом створена животна ситуација да се дете неће налазити у домаћинству родитеља коме је поверено у смислу члана 77. Породичног закона и одређено самостално вршење родитељског права над малолетним дететом већ ће се исто и даље налазити код другог родитеља. Ово са разлога што је тужилац-противтужени има пребивалиште на адреси на којем је одређено пребивалиште малолетног детета, а да због радног ангажовања када ради има боравиште у Осјеку. На утврђено чињенично стање нижестепени судови су правилно применили материјално право утврђујући да постоје компаративне предности на страни оца, као родитеља коме је поверено самостално вршење родитељског права, а руководећи се и критеријумима за поверавање детета које чине чињенице његовог узраста и уклопљености детета у средину у којој борави, те поштујући жељу малолетног детета, старости 15 година, која је у том узрасту јасно могла да искаже своју вољу и жељу са којим родитељем ће наставити да живи по разводу брака родитеља, што је учинила током овог поступка опредељујући се за оца.

Утврђивање околности на страни тужиоца и тужене о компетентности да врше родитељску улогу, досадашње старање о малолетном детету, утврђене материјалне прилике, исказано мишљење Центра за социјални рад и вештака о целисходности поверавања детета оцу, као и изјава малолетног детета определили су став суда да је најбољи интерес малолетног детета парничних странака изискује његово поверавање оцу на родитељско старање.

Садржина родитељског права и старање о детету прописани су чланом 68. тачка 1. и 2. Закона при чему старање о детету обухвата чување, подизање, васпитање, образовање, заступање и издржавање, те управљање и располагање имовином детета за шта није сметња чињеница да је тужилац-противтужени преко радне недеље одсутан због радног ангажовања ван пребивалишта.

Неосновано је оспоравање ревидента одлуке у делу доприноса за издржавање малолетног детета, уз истицање да у току радне недеље она сноси све

трошкове издржавања малолетног детета уз обезбеђивање адекватних животних услова, пажње и неге. Имајући у виду утврђене потребе малолетног детета, те досадашњи начин подмиривања истих, као и могућности родитеља као дужника издржавања, правилно су примењене одредбе члана 154. и 160. и 162. Породичног закона, када је тужена-противтужиља обавезана да доприноси издржавању малолетног детета износом од 5.000,00 динара, што уз њено радно ангажовање представља адекватан износ њеног доприноса издржавању малолетног детета.

Одлука о трошковима поступка у смислу обавезивања обе стране на плаћање трошкова вештачења, а да свака странка сноси своје остале трошкове поступка суд је донео применом члана 207. Породичног закона, имајући у виду да је вештачење одређено по службеној дужности, а ради одлучивања у најбољем интересу детета, те родитељи у том смислу солидарно треба да сnose трошкове истог.

На основу изложеног Врховни касациони суд је применом члана 416. ЗПП, одбио ревизију тужене-противтужиље као неосновану и одлучио као у изреци ревизијске пресуде.

**Председник већа-судија,  
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић